

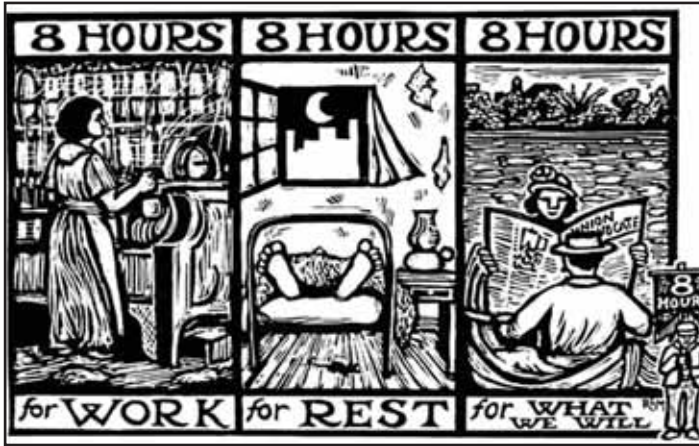
ΟΡΓΑΝΩΣΟΥ ΣΤΗΝ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

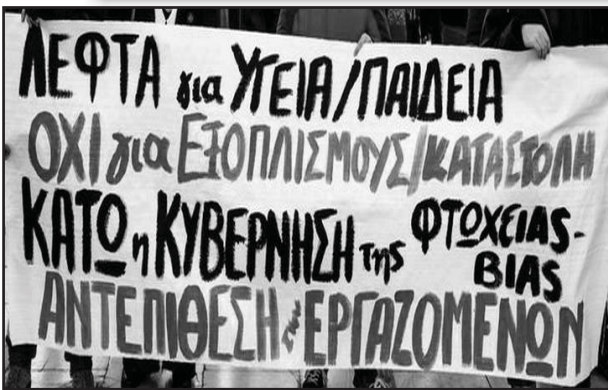
Να μην ζήσουμε σαν δούλοι

Τιμή: 0,50€

Τεύχος 4
Περίοδος Β'

Κάτω τα
χέρια από το
οχτάωρο και
το δικαίωμα
στην
απεργία

Όλοι στην ΑΠΕΡΓΙΑ στις 6 ΜΑΙΟΥ

Η συνέχεια των
αγώνων μας

σελ.3

Η αναγκαιότητα
οργάνωσης μας
σε σωματεία

σελ.5

Αγώνας σε κάθε
γειτονία

σελ.8

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ:

135 χρόνια μετά ο αγώνας για
το οχτάωρο συνεχίζεται...

Η μείωση της διάρκειας της εργάσιμης ημέρας υπήρξε πάγιο αίτημα του εργατικού κινήματος. Η εργατική πρωτομαγιά ταυτίζεται με τους αγώνες για την τήρηση της διάρκειας της εργάσιμης ημέρας, την κατάκτηση του οχτάωρου. Η ιδέα της καθιέρωσης μιας συγκεκριμένης μέρας εορτασμού των εργατών ως μέσο για κατάκτηση της οχτάωρης εργάσιμης μέρας πρωτοεμφανίστηκε το 1856 μέσα στο αυστραλιανό εργατικό κίνημα.

Στο πλαίσιο της πρώτης Μεγάλης Ύφεσης του καπιταλισμού (1873- 1895) άρχισαν να ξετυλίγονται οι αγώνες για το οχτάωρο. Η κρίση θα μειώσει τους μισθούς στις ΗΠΑ το 1877 κατά 80%, προκαλώντας το

ξέσπασμα ενός κύματος άγριων απεργιών και κινητοποιήσεων των σιδηροδρομικών σε πολλές μεγάλες πόλεις. Το 1886 η Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας αποφασίζει την οργάνωση σε εθνική κλίμακα γενικού απεργιακού αγώνα για την Πρωτομαγιά με στόχο την κατάκτηση του οχτάωρου. Η πίεση των κινητοποιήσεων είναι τόσο μεγάλη που αναγκάζει μερικούς βιομηχανικούς να παραχωρήσουν το 8ωρο σε 30000 εργάτες πριν ακόμα από την Πρωτομαγιά. Η απεργία κινητοποιεί 350000 εργάτες και τις 3 πρώτες μέρες του Μάη 150000 εργάτες είχαν κατακτήσει το 8ωρο.

συνέχεια στην σελίδα 8...

Να οικοδομήσουμε την Αντεπίθεση Των Εργαζομένων

Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων (Συνδικαλιστική Παράταξη της ΟΚΔΕ) είναι μια αντικαπιταλιστική Συνδικαλιστική Παράταξη στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα. Παρεμβαίνουμε στις τηλεπικοινωνίες, τον επισιτισμό - τουρισμό, το εμπόριο, την υγεία, την εκπαίδευση κ.α., καθώς και σε όλα τα ζητήματα που αφορούν το Εργατικό Κίνημα. Παλεύουμε για:

-Να μην πληρώσουμε εμείς οι εργαζόμενοι την κρίση, αλλά αυτοί που την δημιούργησαν.

-Να αναδεικνύουμε και να υπερασπίζουμε τα εργασιακά μας δικαιώματα και την εργασιακή μας αξιοπρέπεια απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία και το Νέο Σύστημα Εκμετάλλευσης που όλες οι μνημονιακές κυβερνήσεις επέβαλαν με αντεργατικούς νόμους.

-Την ανασυγκρότηση και ανασύνθεση του Εργατικού και Συνδικαλιστικού Κινήματος, που είναι απαραίτητος όρος για να ανατραπεί η βάρβαρη νεοφιλελεύθερη πολιτική και το μνημονιακό καθεστώς κυβερνήσεων, Ευρωπαϊκής Ένωσης και του κεφαλαίου, σε τελική ανάλυση το σάπιο και χρεοκοπημένο καπιταλιστικό σύστημα.

-Μια Κυβέρνηση των Εργαζομένων, που θα προβάλλει και θα επιβάλλει τα δικά μας συμφέροντα.

Προτείνουμε και έχουμε:

- Ένα Πρόγραμμα Σωτηρίας, σε αντικαπιταλιστική κατεύθυνση, που αποτελεί τη μόνη πραγματική λύση στη βάση των συμφερόντων της Εργατικής Τάξης

- Ένα Σχέδιο Αγώνων για την νικηφόρα έκβαση τους που βασίζεται στους παρακάτω άξονες:

-Να προετοιμάσουμε και να οργανώσουμε συλλογικά την αντίστασή μας, ανασυγκροτώντας ή δημιουργώντας Σωματεία, Επιτροπές, όργανα αυτο-οργάνωσης σε κάθε χώρο δουλειάς, σε κάθε κλάδο, σε κάθε γειτονιά.

-Να οικοδομήσουμε την ενότητα όλων των εργαζομένων (ντόπιων και μεταναστών) και την ενότητα του εργατικού κινήματος. Έχουμε ως κύριο σύνθημά μας: «Ενότητα στους Αγώνες, Αγώνας για την Ενότητα». Χωρίς αυτό τον πρωταρχικό όρο, είναι αδύνατη μια αντιμετώπιση της σημερινής διαλυτικής κατάστασης.

- Πρέπει να εναντιωθούμε ξεκάθαρα στην πολιτική της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας (αστικής και ρεφορμιστικής), που διαλύει, υπονομεύει, διασπά και προδίδει τα συμφέροντα και τους αγώνες μας.

-Πρέπει να δώσουμε μαζικούς, ταξικούς και αποφασιστικούς αγώνες, με διαδηλώσεις, απεργίες και καταλήψεις, με αυτοδιαχείριση, που είναι ο μόνος δρόμος για να έχουμε νίκες.

ΔΕΝ ΘΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑΝ ΔΟΥΛΟΙ!
ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗ
ΔΥΝΑΜΗ ΝΑ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΟΥΜΕ!

Μιανμάρ

Το στρατιωτικό καθεστώς στη Μιανμάρ συνεχίζει να εξαπολύει την ωμή βία ενάντια στους χιλιάδες εργαζόμενους που απεργούν και διαδηλώνουν σε όλη την χώρα εδώ και δύο μήνες ζητώντας το τέλος της χούντας. Ο στρατός συλλαμβάνει και επιτίθεται ακόμη και σε εργαζόμενους στην υγεία κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων ενάντια στο στρατιωτικό καθεστώς. Οι υγειονομικοί που βρίσκονται στην πρωτοπορία του αγώνα σε όλη την Μιανμάρ καταγγέλλουν αύξηση των συλλήψεων συναδέλφων τους (160 περίπου μέχρι τις 13 Απριλίου). Το καθεστώς τους έχει βάλει στο στόχαστρο τόσο για τη συμμετοχή τους στις διαδηλώσεις όσο και για την προσφορά ιατρικής περίθαλψης σε τραυματισμένους διαδηλωτές. Στις 20 Απριλίου ανακοινώθηκε πως όλοι οι υγειονομικοί οι οποίοι έχουν κατηγορηθεί για τα παραπάνω “αδικήματα” θα απαλλάσσονται από την εργασία τους και δεν θα τους επιτρέπεται να βγουν από τη χώρα. Εργαζόμενοι καταγγέλλουν πως η αστυνομία έχει φτάσει μέχρι και στην κατάσχεση ολόκληρων ασθενοφόρων με ταυτόχρονη σύλληψη του προσωπικού που επέβαιναν σε αυτά. Στην Μιανμάρ έχει χαθεί κάθε έλεγχος, τα δημοκρατικά δικαιώματα έχουν καταπατηθεί πλήρως ενώ στον υπόλοιπο κόσμο τα βλέμματα είναι σκοπίμως στραμμένα προς άλλες κατευθύνσεις.

Ταυτόχρονα, η ηγέτης ενός από τα μεγαλύτερα σωματεία της Μιανμάρ συλλαμβάνεται στη δίνη των συλλήψεων στις οποίες έχει προχωρήσει το καθεστώς ενάντια σε γνωστούς αντι-δικτατορικούς αγωνιστές. Ο Daw Myo Aye είναι ο ηγέτης του Solidarity Trade Union of Myanmar (STUM), ενός από τα μεγαλύτερα ανεξάρτητα σωματεία, που είχε πρωτοστατήσει στο κίνημα για τα εργατικά δικαιώματα. Έχει υπάρξει η πιο επιφανής προσωπικότητα του κινήματος πολιτικής ανυπακοής το οποίο έχει οργανώσει εθνικές απεργίες και διαδηλώσεις από την κήρυξη του στρατιωτικού καθεστώτος.

Σύμφωνα με τις τελευταίες πληροφορίες 737 άνθρωποι έχουν δολοφονηθεί ενώ 3229 έχουν συλληφθεί και καταδικαστεί.

Στον Κόσμο

Κολομβία

Διασώστες στην Κολομβία ανέσυραν νεκρούς 11 εργάτες μετά από κατάρρευση παράνομου χρυσορυχείου στην περιοχή της Κουντιναμάρκα. Οι εργάτες είχαν εγκλωβιστεί στις 26 Μαρτίου όταν το 17 μέτρα βάθους ορυχείο κατέρρευσε. Τέτοιου είδους δυστυχήματα είναι συχνά στην Κολομβία, όπου τα κέρδη από παράνομες εξορύξεις χρυσού ξεπερνούν αυτά της διακίνησης ναρκωτικών.

Το 2019, 81 ανθρακωρύχοι σκοτώθηκαν σε παρόμοια εργατικά “ατυχήματα” – δολοφονίες, το 2020 οι θάνατοι διπλασιάστηκαν (171) ενώ από την αρχή της φετινής χρονιάς έχουν χάσει την ζωή τους ήδη 46 εργάτες.

Μπαγκλαντές

Τουλάχιστον 5 εργάτες έπεσαν νεκροί και δεκάδες τραυματίστηκαν μετά από δολοφονική επέμβαση της αστυνομίας σε κινητοποίηση έξω από το εργοτάξιο ενός υπό κατασκευή εργοστασίου ηλεκτρικής ενέργειας στην πόλη Τσιταγκόνγκ. Η κινητοποίηση ήταν καθολική με 2000 εργάτες να παραλύουν τις εργασίες του Κινεζικών συμφερόντων υπό ανέγερση εργοστασίου. Οι απλήρωτοι μισθοί και η απαίτηση της εταιρείας να δουλεύουν 10ωρα εξόργισε τους εργάτες. Το συγκεκριμένο έργο βρίσκεται κοντά στην πρωτεύουσα Ντάκα και είναι μια από τις μεγαλύτερες ξένες επενδύσεις στο Μπαγκλαντές. Ωστόσο, η μονάδα, σύμφωνα με καταγγελίες δεν διαθέτει περιβαλλοντικά πρωτόκολλα και χτίστηκε χωρίς καμιά δημόσια διαβούλευση παρά τις έντονες αντιδράσεις. Δεν είναι η πρώτη φορά που το συγκεκριμένο εργοστάσιο βρίσκεται στο κέντρο αιματηρών διαμαρτυριών. Το 2016 και το 2017 κατά τη διάρκεια συνεχών κινητοποιήσεων ενάντια στην ανέγερση του εργοστασίου η αστυνομία και πάλι είχε ανοίξει πυρ εναντίων των συγκεντρωμένων σκοτώνοντας 7 άτομα και τραυματίζοντας 100. Κράτος και αφεντικά σε αगाστή συνεργασία συνέβαλαν ώστε κανένας από τους υπαίτιους αυτών των εργατικών δολοφονιών να μην δικάσσει και τιμωρηθεί.

ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΜΕ ΚΑΘΕ ΤΡΟΠΟ ΤΗΝ ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ

Ως «Αντεπίθεση των Εργαζομένων» στηρίζουμε τη συνέχιση και το βάθεμα των όποιων μαζικών, δυναμικών και μαχητικών διαδηλώσεων, κινητοποιήσεων και αντιστάσεων. Καλούμε σε αυτήν τη κατεύθυνση κάθε εργαζόμενο, συνταξιούχο, αλλά και κάθε «μικρό ή μεσαίο» αγρότη, ελεύθερο επαγγελματία και αυτοαπασχολούμενο. Όλους και όλες που έχουμε χτυπηθεί -μετά τα 10ετή Μνημόνια- από την πανδημία του covid-19, από την επίπτωσή της στην οικονομική κρίση, από την εγκληματική διαχείρισή της από την κυβέρνηση της Ν.Δ., από την άγρια νεοφιλελεύθερη επίθεση σε εργατικά, κοινωνικά, ασφαλιστικά, δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες. Επίσης, καλούμε κάθε κοινωνική ή πολιτική συλλογικότητα (επιτροπές, παρατάξεις, σωματεία, πολιτικές οργανώσεις, κόμματα κ.α.).

Όπως τονίσαμε στο προηγούμενο φύλλο της «Αντεπίθεσης των Εργαζομένων», αυτές οι μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις έδειξαν μια αλλαγή στις διαθέσεις ευρύτερων μαζών και έδωσαν μια πρώτη έμπρακτη απάντηση στην προσπάθεια επιβολής ενός αστυνομικού κράτους από την κυβέρνηση της Ν.Δ., οδηγώντας την σε μια σχετική και προσωρινή αναδίπλωση και δίνοντας μια μικρή ανάσα σ' εμάς. Επομένως, αποτελούν μια σημαντική παρακαταθήκη. Επίσης, αυτές οι κινητοποιήσεις δείχνουν έμπρακτα ότι η κυβέρνηση και οι κατασταλτικοί μηχανισμοί της δεν είναι ανίκητοι και οι αγώνες μας πρέπει να είναι αποφασιστικοί, μαζικοί, δυναμικοί και μαχητικοί. Να διεκδικούμε και να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματά μας, δηλαδή τη ζωή μας, εμείς οι ίδιοι. Να μην αναθέτουμε αυτό το δικαίωμα και καθήκον σε άλλους.

Τονίσαμε επίσης, ότι πρόκειται για μια σχετική και προσωρινή αναδίπλωση της

κυβέρνησης, άρα δεν πρέπει να υπάρξει κανένας εφησυχασμός και καμιά αυταπάτη. Η κυβέρνηση της Ν.Δ. δεν έχει παραιτηθεί από τα άγρια νεοφιλελεύθερα σχέδια και δόγματά της. Η οικονομική κρίση, ο παροξυσμός της λόγω της πανδημίας, ο παροξυσμός της ίδιας της πανδημίας, η ανικανότητα της κυβέρνησης να δώσει λύσεις, αλλά και οι δεσμεύσεις της από την Ε.Ε. και τους δανειστές, την οδηγούν σε μια τεράστια σύγκρουση με την πλειοψηφία της κοινωνίας. Στα συρτάρια τους υπάρχουν «άπειρα», έτοιμα εδώ και πολύ καιρό, σχέδια και μέτρα, (βλ. αντεργατικό νομοσχέδιο, νέο αντισοφιστικό νομοσχέδιο, το «σχέδιο Πισσαρίδη» ή «το σχέδιο Ελλάδα 2.0»).

Ο δρόμος, λοιπόν, της συνέχισης των αγώνων είναι αναγκαιός. Ωστόσο, είναι μακρύς και δύσκολος γιατί δεν είναι «έτοιμος», ενώ θα πρέπει να ξεπεραστούν πολλές αδυναμίες, αυταπάτες, σύγχυση, αποπροσανατολισμός, ηττοπάθεια, έως και συντηρητικές λογικές, (πχ ξενοφοβίας, ατομικοποίησης). Συγχρόνως, οι επίσημες συνδικαλιστικές παρατάξεις και οι πολιτικοί σχηματισμοί τους βρίσκονται σε μια τεράστια κρίση και κυρίως δεν μπορούν αλλά και δεν θέλουν -πέρα από στενά εκλογικά οφέλη- πραγματικά να στηρίξουν. Τέλος, δεν αρκεί, απλά και μόνο να ανατρέψουμε έναν ή κάποιους νόμους. Δεν αρκεί «να ακολουθήσουμε» κάποιους «επιστήμονες», ειδικούς ή κάποιες ψευτοαριστερές ή ψευτοφιλελεύθερες κυβερνήσεις. Δεν αρκεί ακόμη και το να ανατρέψουμε μια αντεργατική κυβέρνηση. Πρέπει «να χτυπήσουμε το κακό στη ρίζα του». Πρέπει να αλλάξει ριζικά ο τρόπος λειτουργίας της οικονομίας και της κοινωνίας. Να αντικαταστήσουμε την λογική του ατομικού κέρδους με την λογική ικανοποίησης των ανθρωπίνων αναγκών. Αυτή η ριζική αλλαγή για

να πραγματοποιηθεί προϋποθέτει τόσο την οικοδόμηση των οργάνων πάλης (επιτροπές αγώνα κ.α.), των ίδιων των κινητοποιημένων παντού, όσο και το προχώρημα της ωρίμανσης της συνείδησης της πρωτοπορίας, για να μπορεί να οδηγήσει στην ριζική διέξοδο. Όλα τα παραπάνω δεν προκύπτουν αυτόματα, αντικειμενικά ή μηχανικά. Για παράδειγμα, η κρίση φέρνει επιθέσεις ενάντια στους εργαζόμενους και φτώχεια, αυτά με τη σειρά τους φέρνουν αγώνες και οι αγώνες φέρνουν μια νέα συνείδηση και τη ριζική λύση. Προφανώς, όμως, αυτά γίνονται μόνο έως ένα βαθμό.

Για τους παραπάνω λόγους, πιστεύουμε ότι είναι τεράστια η σημασία των οργανωμένων κοινωνικών δυνάμεων (πολιτικών και συνδικαλιστικών) και ιδιαίτερα της «Αντεπίθεσης των Εργαζομένων», καθώς με τη συνειδητή και σχεδιασμένη παρέμβασή τους μπορούν να παίξουν καθοριστικό ρόλο στη δημιουργία και στην επικράτηση ενός σχεδίου-προγράμματος στήριξης και ενίσχυσης των αγώνων, για τη νίκη. Ενός Προγράμματος Σωτηρίας ή «Εκτάκτου Ανάγκης», για ουσιαστικά μέτρα προστασίας για την υγεία, την εργασία και το εισόδημα όλων όσων πλήττονται, αλλά και για την παιδεία, τα δημοκρατικά δικαιώματα και τις ατομικές ελευθερίες. Ενός προγράμματος αιτημάτων, μέσω πάλης και μορφών οργάνωσης, καθώς και αναλύσεων για τα προβλήματα των εργαζομένων, που μόνο μέσα από την ίδια την ταξική πάλη και την συνειδητή παρέμβαση, μπορεί να πραγματοποιηθεί. Σε αυτόν το σκοπό και στόχο σας καλούμε, ως «Αντεπίθεση των Εργαζομένων».

Στατιστικά

Τα στοιχεία που ήδη υπάρχουν μαρτυρούν ότι είναι ζήτημα χρόνου η ανεργία και η ακραία φτώχεια να πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Μια έρευνα στο Δελτίο Οικονομικών Εξελίξεων του Ινστιτούτου Εργασίας της ΓΣΕΕ αποδεικνύει ότι η μείωση των ωρών εργασίας λόγω της πανδημίας στην οποία υποβλήθηκαν οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα είναι ισοδύναμη με την απώλεια 492,9 χιλ. θέσεων πλήρους απασχόλησης. Με άλλα λόγια ήδη έχει χαθεί το 10,7% του εργατικού δυναμικού.

Η οικονομική κρίση σε συνδυασμό με την πανδημία έχει επηρεάσει αρνητικά το πιο εν δυνάμει παραγωγικό κομμάτι της κοινωνίας, τους νέους. Σύμφωνα με το ΙΝΕ, οι ηλικιακές ομάδες που επηρεαστήκαν σφοδρότερα είναι μεταξύ 15 έως 19

ετών και 25 έως 29 ετών. Το ποσοστό των νέων που δεν εργάζεται και ούτε συνεχίζει τις σπουδές του, παρουσιάζει ανησυχητικά μεγάλη αύξηση από το β' τρίμηνο του 2020 και μετά. Ήδη το γ' τρίμηνο του 2020 το ποσοστό αυτό είναι το μεγαλύτερο στην Ε.Ε. - 19%. Ο μεγάλος χαμένος της υπόθεσης είναι για άλλη μια φορά ο γυναικείος πληθυσμός. Για τις γυναίκες ηλικίας 25 έως 29 ετών, το ποσοστό ανεργίας αυξάνεται από 25% το δ' τρίμηνο του 2019 σε 33% το δ' τρίμηνο του 2020.

Η κατάσταση φαντάζει ακόμα πιο τραγική αν συνυπολογίσουμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό των εργαζομένων ακόμα βρίσκεται στο μεταίχμιο μεταξύ εργασίας και ανεργίας, βρίσκεται δηλαδή σε αναστολή εργασίας και δεν συγκαταλέγεται στις στατιστικές. Με το «άνοιγμα της οικονομίας» δεν θα μπορεί να κρυφτεί η εκτίναξη της ανεργίας. Ήδη εκτιμάται ότι πάνω από 200

χιλιάδες επιχειρήσεις θα κλείσουν, αφήνοντας πίσω τους μια τεράστια στρατιά ανέργων.

Πανευρωπαϊκά, σύμφωνα με τα στοιχεία του ILO, η Ελλάδα έχει τη δεύτερη υψηλότερη καταγραφή ανεργίας στην Ε.Ε. Σαν να μην έφτανε μόνο αυτό, η χώρα κατέχει και την χειρότερη επίδοση στο δείκτη αξιοπρεπούς εργασίας, (έκθεση της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων -ETUC) μεταξύ των 27 χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συνολικά παρουσιάζουν επιδείνωση λόγω των αντεργατικών, νεοφιλελεύθερων πολιτικών που εφαρμόζουν τόσο πριν όσο και μετά το ξέσπασμα της πανδημίας. Ένα μόνο είναι σίγουρο, το νέο νομοσχέδιο-οδοστρωτήρας της κυβέρνησης, αν περάσει και εφαρμοστεί, θα φέρει ακόμα μεγαλύτερες μαύρες κι εξευτελιστικές πρωτιές στον χώρο εργασίας.

ΟΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΜΑΣ

Ενιαίο Σωματείο Vodafone - Wind - Victus

Η ελληνική οικονομία, μετά από 11 χρόνια μνημονίων, έχει οδηγηθεί στην απόλυτη κατάρρευση. Η εγκληματική διαχείριση της πανδημίας από την κυβέρνηση εξάρθρωσε ακόμη περισσότερο ολόκληρους κλάδους. Ξαν να μην έφταναν αυτά, 135 χρόνια μετά την ιστορική εξέγερση του Σικάγο και την κατάκτηση του 8ωρου, προχωρούν σε κήρυξη ολοκληρωτικού πολέμου ενάντια και στα πιο στοιχειώδη δικαιώματα των εργαζομένων με το αντεργατικό **νομοσχέδιο-έκτρωμα του Χατζηδάκη**, που προβλέπει:

- Πλήρη κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας με την απελευθέρωση/γενίκευση των ατομικών συμβάσεων εργασίας

- Νομοθέτηση της 10ωρης εργασίας, δηλαδή κατάργηση του 8ώρου, κατάργηση της υπερεργασίας και της προσαύξησης της και διεύρυνση του νόμιμου ωραρίου χωρίς πρόσθετη αμοιβή

- Αύξηση των νομίμων υπερωριών σε 150 για όλους τους κλάδους και δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας ανάλογα και μόνο με τις ανάγκες της επιχείρησης.

- Προσθήκη κι άλλων κλάδων στη λίστα με αυτούς που παραμένουν ανοικτά την Κυριακή, με αποτέλεσμα την βήμερη εργασία/κατάργηση του 5νθημέρου για ακόμη περισσότερους εργαζόμενους.

- Μεταφορά αρμοδιοτήτων επίλυσης εργατικών διαφορών από την Επιθεώρηση Εργασίας στον ΟΜΕΔ, γεγονός που κα-

ταργεί ουσιαστικά τις όποιες διεκδικήσεις

- Ασφυκτικό έλεγχο και φακέλωμα σωματείων και συνδικαλιστών με την υποχρεωτική εγγραφή στο Γενικό Μητρώο

- Απαγόρευση και ποινικοποίηση των απεργιών με ηλεκτρονική ψηφοφορία και αύξηση στο 40% του «προσωπικού ασφαλείας», δικαίωμα του εργοδότη σε λοκ-άουτ (ανταπεργία) και απαγόρευση της κατάληψης ή της παρεμπόδισης εισόδου σε εργασιακό χώρο, η οποία θα διώκεται ποινικά.

- Κατάργηση της διάκρισης μεταξύ υπαλλήλου και εργατοτεχνίτη, που θα έχει ως επίπτωση το πετσόκομμα των αποζημιώσεων απόλυσης και τη μείωση των μισθών.

- Νομοθέτηση και εδραίωση της τηλε-εργασίας και της εργασίας μέσω πλατφορμών με πιο ελαστικούς όρους εργασίας, με όρους συνεργάτη και όχι εργαζόμενου, δηλαδή με όρους σύγχρονου σκλάβου.

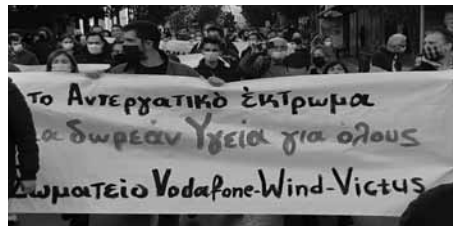
Να τελειώνουμε με την κυβέρνηση της φτώχειας και της βίας

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία κάθε απόχρωσης (ΠΑΣΚΕ/ΔΑΚΕ/ΣΥΡΙΖΑ), έχει δώσει το ελεύθερο σε κυβέρνηση και εργοδότες να επιτεθούν. Τελευταίο δείγμα της κατακλίνας της είναι η μετάθεση της απεργίας της πρωτομαγιάς από την ηγεσία της ΓΣΕΕ στις 4 Μάη, ημέρα αργίας που ορίζει ο νόμος -δηλαδή η ίδια η κυβέρνηση- και χωρίς απεργιακή συγκέντρωση. Πρέπει όμως να υπερβούμε και το ΠΑΜΕ/

ΚΚΕ, που οδηγούν σωματεία και συλλόγους σε παρακμή, που δεν ξεφεύγουν από «συμβολικές» κινήσεις και δεν χτίζουν ούτε στο ελάχιστο μια πραγματική, αποφασιστική αντίσταση.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να **αντισταθούν με τους αγώνες μας στην πολιτική της κυβέρνησης**, που ξεθεμελιώνει κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα και ελευθερίες των εργαζομένων, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και της νεολαίας.

Πρώτα να βγούμε από την απομόνωση της τηλε-εργασίας, να **απαιτήσουμε την επιστροφή μας στον εργασιακό χώρο άμεσα** και με τα αναγκαία μέτρα προστασίας. Στις 6 Μάη τιμούμε την Εργατική Πρωτομαγιά συμμετέχοντας στην απεργία και την απεργιακή συγκέντρωση στις 10:30π.μ. στην πλ. Κλαυθμώνος. Να ενωθούμε με τους αγώνες που έχουν ξεσπάσει στις γειτονιές, στα πανεπιστήμια, σε κλάδους εργαζομένων, που δείχνουν τον δρόμο για να παλέψουμε. Εργαζόμενοι, άνεργοι, νέοι, φτωχοί να ενωθούμε και να οργανωθούμε. Για να επιβάλλουμε το δικό μας!

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (Σ.Μ.Ε.Θ.)

Έπειτα από ένα χρόνο εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας και ενώ το τρίτο κύμα καλπάζει, η κυβέρνηση αυτογελοιοποιείται και αδειάζει τον εαυτό της, για ακόμη μία φορά, ανοίγοντας άρον-άρον κλάδους της οικονομικής και κοινωνικής ζωής, χωρίς να λαμβάνει κανένα μέτρο προστασίας. Η εξήγηση είναι απλή. Το καλοκαίρι έρχεται και η «βαριά βιομηχανία» του τουρισμού, ο «πυλώνας της ανάπτυξης» της χώρας, δεν πρόκειται να λειτουργήσει με απαγορεύσεις κυκλοφορίας. Φυσικά, αυτή η νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση, όπως έχει κάνει ξεκάθαρο τόσες φορές, δεν πρόκειται να ξοδέψει ούτε ένα ευρώ για την προστασία των εργαζομένων. Έτσι, το μόνο προβλεπόμενο μέτρο προστασίας μας είναι η χλιοειπωμένη ατομική ευθύνη που αυτήν την φορά ακούει στο όνομα «self-tests».

Πρεμέρα κάνανε στα σχολεία, «πρωτοστάτες» εφαρμογής αυτού του κακήν-κακώς ανοίγματος, με τραγικές

συνέπειες και έπεται η γενίκευσή τους σε όλους τους κλάδους.

Σειρά παίρνουν τα φροντιστήρια που λειτουργούν από τις αρχές Νοέμβρη-πρακτικά ολόκληρη τη χρονιά- σε καθεστώς τηλεκπαίδευσης. Πέραν των παραπάνω γενικών λόγων, το επικείμενο άνοιγμα των φροντιστηρίων κρύβει και έναν ακόμη καιροσκοπικό λόγο. Την απομύζηση των ετήσιων διδάκτρων και το κυνήγι εγγραφών-νέων διδασκτρων.

Είναι αδιαμφισβήτητα δεδομένα ότι η ποιότητα της δια ζώσης είναι ανώτερη της εξ' αποστάσεως διδασκαλίας, ότι η τηλεργασία και η ατομικοποίηση που αυτή επιφέρει γίνονται όχημα για την καταστρατήγηση των εργασιακών δικαιωμάτων μας και ότι η εντατικοποίηση της εργασίας των εκπαιδευτικών έχει χτυπήσει κόκκινο. Εντούτοις, ο τρόπος που πάει να γίνει η επιστροφή στις αίθουσες των φροντιστηρίων είναι αρκετά επικίνδυνος. Οι εργοδότες μας δεν είναι διατεθειμένοι να θυσιάσουν το κέρδος

τους. Ειδικά, μετά την ακύρωση της διεξαγωγής των προαγωγικών εξετάσεων, οι φροντιστηριάρχες θα πιέσουν για αυτό το άνοιγμα προς όλες τις κατευθύνσεις. Σε αυτό συμπεριλαμβάνεται ο συνωστισμός σε μικρές αίθουσες, ακόμη και η πίεση για απόκρυψη αρνητικών self-tests, ενώ καμία μέριμνα δεν υπάρχει για ένταξη των καθηγητών φροντιστηρίων στην πλατφόρμα εμβολιασμού.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να είμαστε προετοιμασμένοι για ένα τέτοιο άνοιγμα και για το πώς θα το αντιμετωπίσουμε. Πρέπει να σπάσουμε την ατομικοποίηση της τηλεκπαίδευσης, να οργανώσουμε ομάδες σε κάθε φροντιστήριο και να δυναμώσουμε το Σωματείο μας. Μόνο συλλογικά μπορούμε να σπάσουμε την εγκληματικότητα της «ατομικής ευθύνης» και να διεκδικήσουμε ουσιαστικά μέτρα προστασίας για εμάς και τους μαθητές μας και τα εργασιακά μας δικαιώματα.

Η ΑΝΑΓΚΑΙΟΤΗΤΑ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΜΑΣ ΣΕ ΣΩΜΑΤΕΙΑ

Τα σωματεία δημιουργήθηκαν από τους εργαζόμενους για να οργανώσουν τον αγώνα τους για την αύξηση του μισθού και την βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Σκοπός τους είναι να διασφαλίζουν αλλά και να επεκτείνουν τα εργασιακά, οικονομικά και συνδικαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων, να προστατεύουν τους εργαζόμενους από τις επιθέσεις της εργοδοσίας και του κράτους και να τους πολιτικοποιούν. Για να το επιτύχουν αυτό είναι απαραίτητο να λειτουργούν ανεξάρτητα από το κράτος, με μόνο γνώμονα τα συμφέροντα της εργατικής τάξης, και να βασίζονται στην ενεργό συμμετοχή όλων των εργαζομένων, σπάζοντας την παθητικότητα και τις τεχνητές διαιρέσεις μεταξύ των εργαζομένων, που προσπαθεί να επιβάλλει η αστική τάξη για να μας κρατά διαχωρισμένους.

Στη χώρα μας η γέννηση των σωματείων και του συνδικαλισμού πραγματοποιήθηκε σε μια περίοδο ανόδου του εργατικού και επαναστατικού κινήματος (νίκη της Οκτωβριανής Επανάστασης το 1917). Έτσι, το συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα διαχρονικά συνδέει τις άμεσες διεκδικήσεις για καλύτερες εργασιακές συνθήκες με την πηγή της εκμε-

τάλλευσης της εργατικής τάξης – το καπιταλιστικό σύστημα – παίζοντας σημαντικό ρόλο σε όλα τα πολιτικά γεγονότα. Δυστυχώς, μέσα στα χρόνια των μνημονίων, περνάει μια μεγάλη και βαθιά κρίση που οδήγησε στην συρρίκνωση και την αποδιοργάνωση των σωματείων.

Στην περίοδο που ζούμε η αναγκαιότητα οργάνωσής μας στα σωματεία μας είναι μεγαλύτερη από ποτέ. Η κυβέρνηση της ΝΔ, με αφορμή την «έκτακτη κατάσταση» λόγω της πανδημίας, πήρε μέτρα που τσακίζουν τα δικαιώματα και τις ελευθερίες μας. Το κατάπτυστο αντεργατικό νομοσχέδιο Χατζηδάκη, θέλει να βάλει ταφόπλακα σε δικαιώματα που έχουν κερδηθεί με τους αγώνες του εργατικού και συνδικαλιστικού κινήματος τα τελευταία 100 χρόνια. Παράλληλα, θέλει να μας αφήσει έρμαιοι απέναντι στις ορέξεις αφεντικών και κυβερνήσεων, απαγορεύοντας επί τις ουσίας την απεργία και ποινικοποιώντας τον συνδικαλισμό. Για να σταματήσουμε αυτή την αντεργατική λαίλαπα, για να μην δουλεύουμε 10ωρα απλήρωτοι, για να προστατευτούμε απέναντι στο τσουνάμι των απολύσεων, για να μην διωκόμαστε επειδή αντιδράμε στη νεοφιλελεύθερη βαρβαρότητα, για να σπάσουμε την ατομικοποίηση

μέσα στους χώρους δουλειάς πρέπει να οργανωθούμε στα σωματεία μας και να τα στηρίξουμε με την ενεργή συμμετοχή μας. Να μην επιτρέψουμε να υποταχθούν στις «εντολές» της κυβέρνησης αλλά αντιθέτως να βοηθήσουμε να επεκτείνουν τον αγώνα για καλύτερες εργασιακές συνθήκες, δωρεάν και δημόσια Υγεία και Παιδεία, δημοκρατικές ελευθερίες και δικαιώματα. Να αναλάβουμε ενωτικές δράσεις, να ενθαρρύνουμε όλους τους συναδέλφους να τα ενισχύσουν και με όπλα την αυτοοργάνωση και την αλληλεγγύη μας να διεκδικήσουμε ενωμένοι τα δικαιώματά μας.

Τα σωματεία, σε αυτή την περίοδο, πρέπει να διεξάγουν έναν πολύπλευρο αγώνα. Να πάρουν θέση για τα νέα μέτρα και πως αυτά δεν θα εφαρμοστούν, να υπερασπιστούν την ίδια τους την ύπαρξη και τα μέλη τους που διώκονται από την κυβέρνηση, να στηρίξουν όλους τους εργαζόμενους που βρίσκονται εκτεθειμένοι μπροστά στην πανδημία και τις συνέπειές της και να οργανώσουν τον αγώνα των εργαζομένων απέναντι στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κυβέρνησης που μας καταστρέφει τις ζωές. Για να είναι επιτυχής αυτός ο αγώνας πρέπει να τα ενισχύσουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ ΔΙΑΝΟΜΕΩΝ:

Ο αγώνας για αξιοπρεπείς συνθήκες εργασίας συνεχίζεται...

Με μια ακόμη επιτυχημένη και μαζική μοτοπορεία στις 20/4 που κατέληξε στο ΥΜΑΘ (Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης) συνέχισε τον αγώνα της η Επιτροπή Αγώνα Διανομέων, συμμετέχοντας στο κάλεσμα της ΠΟΕΕΤ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων στον Επισιτισμό Τουρισμό) για πανελλαδικές κινητοποιήσεις ενάντια στις δραματικές καταστάσεις που βιώνουν οι εργαζόμενοι του κλάδου.

Στη διαδήλωση-μοτοπορεία συμμετείχε η Αντεπίθεση των Εργαζομένων στον Επισιτισμό-Τουρισμό καθώς και σύλλογοι φοιτητών που αγωνίζονται αυτή την περίοδο για την κατάργηση του ν.Κεραμέως.

Το κύριο αίτημα ωστόσο -όπως και για όλους τους εργαζόμενους πλέον- είναι η κατάργηση του ν/σ Χατζηδάκη ή νόμος των σκλάβων όπως εύστοχα έχει χαρακτηριστεί γιατί γυρνάει τους εργαζόμενους τουλάχιστον 100 χρόνια πίσω (για το ν/σ διαβάστε το σχετικό άρθρο)!

Παράλληλα από τις αρχές του Απριλίου ξεκίνησε και η καμπάνια της Επιτροπής με μοιράσματα σε συναδέλφους διανομείς

για την καταβολή του Δώρου Πάσχα. Ειδικά στα μνημονιακά χρόνια το φαινόμενο της κλοπής του ΔΠ -όπως και συνολικά των Δώρων- έχει γίνει καθεστώς στον κλάδο του Επισιτισμού και κυρίως τους διανομείς: Οι εργοδότες αρνούνται να το καταβάλλουν ζητώντας την επιστροφή του ή το συμψηφίζουν με τις αδήλωτες ώρες εργασίας!

Το επόμενο ραντεβού της Επιτροπής -όπως κι όλων των εργαζομένων- είναι στις 6 Μάη, ημέρα εορτασμού της 1ης Μάης, ημέρας συλλογικού αγώνα και διεκδικήσεων των εργαζομένων.

Οι διανομείς οι οποίοι με την οργάνωσή τους στην Επιτροπή Αγώνα Διανομέων κατάφεραν μετά από δεκάδες κινητοποιήσεις να επιβάλλουν την ψήφιση νόμου το 2019 με τον οποίο κατοχύρωσαν πολύ σημαντικά δικαιώματα (παροχή Μέσων Ατομικής Προστασίας: κράνος, μπουφάν μοτοσυκλέτας, γάντια/χούφτες, αδιάβροχο, παντελόνι μηχανής, πληρωμή τουλάχιστον 15% για χρήση και συντήρηση του δικύκλου, πληρωμή εξόδων κίνησης-βενζίνες κτλ.), πρέπει να βγουν ξανά μπροστάρηδες και μαζί με όλους τους εργαζόμενους να αγωνιστούν για την κατάργηση του ν/σ Χατζηδάκη που μετατρέπει τους εργαζόμενους σε σύγχρονους δουλοπάροικους.

Στοιχεία Επικοινωνίας:

Τηλ: 6982268508,

dianomeisthess.blogspot.gr

Facebook: Επιτροπή Αγώνα Διανομέων

ΑΝΟΙΓΜΑ ΛΥΚΕΙΩΝ: ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΘΡΑΝΙΑ ΜΕ «ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ»

Έναν χρόνο μετά, τα αποτελέσματα της εγκληματικής διαχείρισης της πανδημίας, στη χώρα μας, είναι τραγικά. Εξάπλωση της φτώχειας και της ανεργίας, κατάργηση στοιχειωδών δημοκρατικών δικαιωμάτων και ελευθεριών και χιλιάδες νεκροί που φτάνουν, πλέον, περίπου τους 10.000. Τα κλειστά σχολεία για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα και η καθήλωση των παιδιών μπροστά από μια οθόνη, με την επιβολή της εξ' αποστάσεως εκπαίδευσης, όξυναν τις κοινωνικές ανισότητες, αύξησαν και δημιούργησαν νέα μαθησιακά κενά και οδήγησαν σε υποχώρηση το μορφωτικό επίπεδο των μαθητών. Η πολύμηνη έλλειψη επαφής με συμμαθητές και φίλους έχει επιφέρει, ήδη, αρνητικές επιπτώσεις στην ψυχολογία και στην κοινωνικοποίηση των παιδιών.

Ενώ το τρίτο κύμα της πανδημίας φουρνώνει, η υπουργός Παιδείας, με τη συναίνεση των ενσωματωμένων στην κυβερνητική πολιτική, λοιμξιολόγων ανοίγει τα Λύκεια της χώρας. Τα στατιστικά δεδομέ-

να της εξέλιξης της πανδημίας είναι ιδιαίτερα αποθαρρυντικά και ανάλογα με αυτά που οδήγησαν στο κλείσιμο των σχολείων, τον περασμένο Νοέμβρη.. Επιπλέον, τα Λύκεια άνοιξαν με τις ίδιες, ακριβώς, συνθήκες κάτω από τις οποίες έκλεισαν τον Νοέμβρη. Με πολυπληθή τμήματα (25-27 μαθητές), μικρές αίθουσες και ακατάλληλα, πολλές φορές, κτίρια που δεν αερίζονται, ανεπαρκές εκπαιδευτικό προσωπικό (κενά που δεν έχουν καλυφθεί, απουσίες εκπαιδευτικών που νοσούν από Covid19, πολλές άδειες ειδικού σκοπού, εφόσον τα δημοτικά είναι κλειστά), ανεπαρκές προσωπικό καθαριότητα και χωρίς να έχει εμβολιαστεί ο εκπαιδευτικός πληθυσμός.

Το μοναδικό «μέτρο» που ανακοίνωσε η κυβέρνηση είναι η εισαγωγή των αναξιόπιστων self-tests, με τα οποία επιδιώκει την απαλλαγή του κράτους από κάθε ευθύνη και τη μεταφορά της ευθύνης αποκλειστικά στον μαθητή, στον γονιό του, στον εκπαιδευτικό. Η διαδικασία συλλογής του δείγματος έχει μεγάλη σημασία για την

αποτελεσματικότητα των τεστ, με αποτέλεσμα η αξιοπιστία του να πέφτει σημαντικά (έως 57,5%) όταν πραγματοποιείται από έναν μη ειδικό. Αντί να έχει την ευθύνη ο ΕΟΔΥ και τα tests να πραγματοποιούνται από εκπαιδευμένο υγειονομικό προσωπικό, η κυβέρνηση χρησιμοποιεί την επικίνδυνη λογική της «ατομικής ευθύνης», ενοχοποιώντας τη νεολαία, ακόμα και για την αύξηση των κρουσμάτων.

Με βάση όλα τα παραπάνω δεδομένα, το άνοιγμα των Λυκείων είναι εγκληματικό. Ο μόνος λόγος που γίνεται είναι για να διασφαλιστεί η διεξαγωγή - με κάθε κόστος - των πανελλαδικών εξετάσεων και η εφαρμογή της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής που προβλέπει ο νέος νόμος της Κεραμέως και που θα αποκλείσει δεκάδες χιλιάδες υποψηφίους από την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

■ **ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ**

Η «ΥΓΕΙΑ» ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΕΙΤΑΙ

Έναν χρόνο μετά την έλευση της πανδημίας στη χώρα μας, οι δημόσιες δαπάνες για την Υγεία παραμένουν καθηλωμένες στο 5% του ΑΕΠ. Σαν να μην έφτανε αυτό, ο προϋπολογισμός του 2021, μειώνει τις δαπάνες για την υγεία κατά 572 εκατ. ευρώ!!! Το 2020 ακυρώθηκαν 3,4 εκ. επισκέψεις στα νοσοκομεία και πάνω από 90.000 χειρουργεία! Οι 40.000 κενές οργανικές θέσεις δυναμιτίζουν ακόμα περισσότερο την κατάσταση!!! 16.000 έκτακτοι βρίσκονται σε διαρκή ομηρία παρότι καλύπτουν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και βρίσκονται στην πρώτη γραμμή του υγειονομικού «πολέμου». Έχουν χαθεί 25 εργαζόμενοι από κορωνοϊό. Πάνω από 5.000 έχουν νοσήσει από την αρχή της πανδημίας, ενώ πολλοί χρειάστηκε να νοσηλευθούν με βαριά συμπτώματα.

Μέσα σε αυτό το βαρύ κλίμα, οι εργαζόμενοι στον χώρο δε σίγησαν. Δεκάδες οι πανελλαδικές κινητοποιήσεις τους και οι περιφερειακές, μέσω των οποίων διεκδικούν τα αυτονόητα: Λεφτά για την Υγεία - Δημόσια Δωρεάν Υγεία για όλους, Μονιμοποίηση των επικουρικών και των συμβασιούχων χωρίς όρους και προϋποθέσεις, Άμεσες προσλήψεις όλου του αναγκαίου μόνιμου προσωπικού για τη στελέχωση των νοσοκομείων και των Κ.Υ. Πλήρης επίταξη χωρίς αποζημίωση του ιδιωτικού τομέα περίθαλψης και ένταξή του στο κρατικό σχέδιο. Ενιαίος κλάδος νοσηλευτικού προσωπικού. Ένταξη των εργαζομένων στα νοσοκομεία στα ΒΑΕ. Κανένας περιορισμός στη συνδικαλιστική-πολιτική δράση.

Απέναντι σε αυτές τις κινητοποιήσεις, η κυβέρνηση της ΝΔ δεν κάθεται με σταυρωμένα χέρια, στοχοποιεί αγωνιζόμενους εργαζομένους και προσπαθεί να τους φιμώσει, εκφοβίζοντάς τους με διώξεις και απολύσεις. Ενώ, δεν εκλείπουν και οι απαξιοτικές δηλώσεις της για το σύνολο των εργαζομένων, προσπαθώντας πίσω από αυτές να κρύψει τις δικές της ευθύνες για την εγκληματική πολιτική διαχείριση.

Η τρομοκρατία όμως δεν περνάει. Αυτό φαίνεται και στις μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις όσον αφορά δύο περιπτώσεις: α) Της δίωξης του κ. Σιούλη, μέλους του ΔΣ της Ένωσης Νοσοκομειακών Πατρών Θεσσαλονίκης (ΕΝΙΘ) και προέδρου των γιατρών του νοσοκομείου «ΑΧΕΠΑ», ο οποίος «τόλμησε» να δηλώσει τον περασμένο Νοέμβρη σε ημέρα εφημερίας ότι δεν υπήρχαν κενές κλίνες. β) Και αυτή

της απόλυσης του κ. Καταραχιά, προέδρου του Σωματείου Εργαζομένων του αντικαρκινικού νοσοκομείου Αθήνας, ο οποίος «τόλμησε» να υπερασπιστεί συναδέλφους του, τους οποίους η διοίκηση του νοσοκομείου κάλεσε σε ΕΔΕ επειδή αρρώστησαν από κορωνοϊό!!!

Η 7η Απρίλη, ήταν μια ακόμα από τις δεκάδες πανελλαδικές ημέρες δράσης του τελευταίου χρόνου, για την υπεράσπιση του δημόσιου συστήματος υγείας. Πραγματοποιήθηκαν παραστάσεις διαμαρτυρίας για την κατάσταση που επικρατεί στον χώρο της δημόσιας υγείας, στους προαύλους χώρους των νοσοκομείων. Πέραν των εργαζομένων υπήρχε και συμμετοχή αλληλέγγυων. Συμμετείχε και η «Αντεπίθεση των Εργαζομένων» με πανό και μοίρασμα κειμένου στην κεντρική κινητοποίηση που έγινε στο νοσοκομείο «Ιπποκράτειο», στη Θεσσαλονίκη.

Στις 22 Απρίλη η ΠΟΕΔΗΝ κήρυξε στάση εργασίας για τη Δημόσια Υγεία, Πρόνοια, ΕΚΑΒ με αιτήματα: μαζικές προσλήψεις, μονιμοποιήσεις όλων των συμβασιούχων και ένταξή τους στα ΒΑΕ. Στην Αττική, πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην Πλατεία Μαβίλης και πορεία προς το Υπουργείο Υγείας. Στη Θεσσαλονίκη πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην 4η ΥΠΕ και ακολούθησε συμπόρευση με τη φοιτητική διαδήλωση ενάντια στον νόμο Κεραμέως. Στην περιφέρεια πραγματοποιήθηκαν δράσεις ανάλογα με τις αποφάσεις των σωματείων εργαζομένων.

Το Σάββατο 24/04, με αφορμή την επίσκεψη Μητσοτάκη στο νοσοκομείο Παπανικολάου, το σωματείο εργαζομένων καλεί σε κινητοποίηση-διαμαρτυρία «υποδοχής» του στην πύλη του νοσοκομείου, σε αντιπαράθεση με τη φιέστα που έχει ετοιμάσει η διοίκηση του νοσοκομείου.

Οι εργαζόμενοι στον χώρο της υγείας όλο αυτό το διάστημα απέδειξαν ότι ο αγώνας για τα αυτονόητα δεν είναι αδιέξοδος. Ωστόσο, υπάρχουν δυσκολίες που πρέπει να ξεπεραστούν για την ακόμα μεγαλύτερη συμμετοχή και την επιτυχή οργάνωσή του. Να σπάσουμε την τρομοκρατία. Να ξεπεράσουμε τα εμπόδια από την επίσημη συνδικαλιστική γραφειοκρατία και να οργανώσουμε Επιτροπές Αγώνα σε κάθε νοσοκομείο και Κέντρο Υγείας και να συντονίσουμε πανελλαδικά την πάλη μας με απεργίες και διαδηλώσεις απέναντι στην επέλαση της κυβερνητικής χούντας, για να κερδίσουμε τα δικαιώματά μας

Εμπόριο με ατομική ευθύνη

Χωρίς κανένα σχέδιο και με μόνο σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών της αγοράς η κυβέρνηση άνοιξε τα εμπορικά καταστήματα πουλώντας ατομική ευθύνη.

Τα καταστήματα λιανικής άνοιξαν κάτω από την πίεση των εμπόρων για την αγορά του Πάσχα αλλά και για να εισπράξουν οι μεγάλες αλυσίδες καταστημάτων το δώρο που τους κάνει η κυβέρνηση με τα voucher των 200 ευρώ που δίνονται σε μαθητές και φοιτητές στο τέλος της χρονιάς και πριν το άνοιγμα των σχολείων δηλαδή όταν δεν τα χρειάζονται.

Άλλη μία τυχοδιωκτική κίνηση της ίδιας λογικής (ή και παράνοιας) που ακολουθήθηκε στο άνοιγμα των καταστημάτων τα Χριστούγεννα για να κινηθεί η αγορά κάτω από την πίεση των μεγάλων εμπόρων. Χωρίς καμία ενίσχυση των μέσων μαζικής μεταφοράς, χωρίς κανένα ουσιαστικό έλεγχο στους χώρους δουλειάς και φυσικά χωρίς καμία ενίσχυση του συστήματος υγείας το οποίο ασφυκτιά με δεκάδες να πεθαίνουν καθημερινά και εκατοντάδες να περιμένω στη σειρά για ένα κρεβάτι σε ΜΕΘ.

Οι εργοδότες δεν έχουν καμία ουσιαστική υποχρέωση να προστατεύσουν τους εργαζομένους από την πανδημία στους χώρους δουλειάς (αφού τα λεγόμενα πρωτόκολλα είναι μία κοροϊδία και δεν τηρούνται στο μεγαλύτερο κομμάτι τους) και η κυβέρνηση δεν έχει δώσει δεκάρα τσακιστή για την ενίσχυση της πρωτοβάθμιας υγείας. Έτσι το βάρος πέφτει πάλι τους εργαζομένους που πρέπει για άλλη μία φορά να επιδείξουν “ατομική ευθύνη” κάνοντας τα (αμφιβόλου ποιότητας και εγκυρότητας) self test και δηλώνοντας κατά συνείδηση τα αποτελέσματα.

Και όλα αυτά στη σκιά του νέου νομοσχεδίου που έρχεται να σαρώσει έναν αιώνα αγώνων και διεκδικήσεων της εργατικής τάξης. Το οκτώωρο καταργείται, η απεργία ουσιαστικά απαγορεύεται, η σύσταση σωματείου γίνεται Γολγοθάς, η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας οριστικοποιείται, η αμισθί εργασία γίνεται νόμος και ο εργοδότης γίνεται απόλυτος αφέντης που μπορεί να απολύει άφοβα.

Η κυβέρνηση κήρυξε τον πόλεμο στους εργαζομένους και η μόνη μας επιλογή για να επιβιώσουμε είναι οι συλλογικοί και μαχητικοί αγώνες μας.

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ – ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ

Η αναίτια επίθεση της αστυνομίας σε ένα νέο άνθρωπο στις 7/3 στην πλατεία της Ν. Σμύρνης, ήταν για τους περισσότερους η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η μαζική και μαχητική διαδήλωση που οργανώθηκε δύο μέρες μετά, στις 9/3, με πάνω από 15.000 διαδηλωτές όλων την ηλικιών, ήταν η απάντηση στην βία και την αστυνομοκρατία. Ο κόσμος κατέστησε σαφές πως δεν φοβάται την καταστολή, με τις επόμενες 3 εβδομάδες να σηματοδοτούνται από διαδηλώσεις στις περισσότερες γειτονίες της Αθήνας και σε όλη την Ελλάδα.

Η επίδραση στις εξελίξεις ήταν άμεση. Γι' αυτό και ανακόπηκε - για λίγο - η κατασταλτική μανία της αστυνομίας. Η κυβέρνηση, δεσμεύτηκε να μετριάσει τη δολοφονική της τακτική, αφού αρχικός της στόχος ήταν να ενισχύσει κι άλλο το «ΕΣΥ της πανδημίας», όπως χαρακτηρίζει την ΕΛΑΣ ο Χρυσοχοϊδης, βάζοντάς την μέσα στις γειτονίες. Βλέπουμε όμως

ότι η υποκρισία των α(χ)ρίστων κράτησε για λίγο. Κάνοντας την πανδημία ευκαιρία, η κυβέρνηση το 2020 ψήφισε πάνω από 110 αντιδραστικά νομοσχέδια, μέσα σε αυτά και το πλήρες αντεργατικό νομοσχέδιο που μας γυρίζει 100 χρόνια πίσω. «Το εργατικό δίκαιο γράφεται από την αρχή»: Κατάργηση 8ώρου. Απλήρωτες και αδήλωτες υπερωρίες. Ατομικές συμβάσεις. Μειώσεις δώρων και επιδομάτων. Σφοδρή επίθεση στο δικαίωμα στο συνδικαλισμό, με φακέλωμα των εργαζομένων, νομική κατοχύρωση της απεργοσπασίας, απαγόρευση ουσιαστικά των απεργιών σε πολλούς κλάδους. Παράλληλα, η συμμορία της ΕΛΑΣ χτύπησε πάλι, στις 16/4, όταν η νεοσύστατη ΟΔΟΣ και κλούβες μπάτσων περικύκλωσαν την πλατεία Βαρνάβα στο Παγκράτι, απαγορεύοντας την προσέλευση του κόσμου σε αυτή.

Ο δρόμος που έδειξαν οι κινητοποιήσεις στις γειτονίες είναι

ελπιδοφόρος. Πρέπει όμως το αυθόρμητο να γίνει συνειδητό. Να ενισχυθεί αυτή η αντίσταση μέσα από οργανωτικά και πολιτικά στοιχεία για να αναπτυχθεί. Πάνω στην καταπάτηση των ελευθεριών και των δικαιωμάτων μας, η αυτοοργάνωση είναι η μόνη διέξοδος. Η Αντεπίθεση των Εργαζομένων συμμετέχει στις Πρωτοβουλίες Κατοίκων σε γειτονίες (Κορδαλλό/Νίκαια, Ζωγράφου, Δάφνη, Ν. Φιλαδέλφεια) και μέσα από συνελεύσεις, συγκεντρώσεις και παρεμβάσεις προσπαθεί να ενισχύσει τον αγώνα. Πρέπει μαζικά, εργαζόμενοι, νέοι και φτωχά λαϊκά στρώματα να αντισταθούμε στην πολιτική της κυβέρνησης Μητσοτάκη, μέσα από κέντρα αγώνα στις γειτονίες μας και μαχητικές διαδηλώσεις στο δρόμο. Για να επιβάλλουμε το δικό μας δίκιο.

...συνέχεια από το εξώφυλλο

Την επόμενη μέρα 15000 εργάτες διαδηλώνουν στην πλατεία Χέιμαρκετ του Σικάγο για να καταδικάσουν την άγρια καταστολή της απεργίας της προηγούμενης μέρας. Η συγκέντρωση ήταν ειρηνική. Μόλις σκοτεινιάζει όμως, η αστυνομία επιτίθεται. Μια βόμβα που σκάει μέσα στο πλήθος γίνεται η αφορμή για να ανοίξει η αστυνομία πυρ κατά του πλήθους. Σκοτώνονται 4 διαδηλωτές και τραυματίζονται δεκάδες. Τα γεγονότα της πλατείας Χέιμαρκετ βάζουν τις ομαδικές συλλήψεις και τους βασανισμούς αγωνιστών στην ημερήσια διάταξη. Στο Σικάγο οδηγήθηκαν σε δίκη οχτώ αναρχικοί συνδικαλιστές ηγέτες, οι Πάρσονς, Φίσερ, Ένγκελ, Σπάις, Λινγκ, Νιμπ, Σβαμπ και Φίλντεν. Οι πρώτοι τέσσερις θα απαγο-

νιστούν. Ο πέμπτος βρέθηκε νεκρός στο κελί του και οι τρεις τελευταίοι έμειναν επτά χρόνια στα κάτεργα. Η πρωτομαγιάτικη απεργία και το αίμα δεκάδων είχαν ως αποτέλεσμα 185000 εργάτες να κερδίσουν το 8ωρο και τουλάχιστον 200000 εργάτες να μειώσουν τον χρόνο εργασίας τους από τις 12 στις 10 και 9 ώρες. Οι εκπρόσωποι των καπιταλιστικών χωρών μόλις το 1919 υπέγραψαν διεθνή συμφωνία για την εφαρμογή της 8ωρης εργασιακής ημέρας για να ανακόψουν την ανάπτυξη του παγκόσμιου εργατικού κινήματος της περιόδου.

Στην Ελλάδα η εργατική πρωτομαγιά ξεκίνησε να γιορτάζεται το 1892. Έκτοτε οι αστικές κυβερνήσεις θα προσπαθήσουν να την καταστειλουν πολλές φορές. Αποκορύφωμα αποτελεί η εξέγερση της Θεσσαλονίκης το

1936, με τη δολοφονία 12 απεργών. Την πρωτομαγιά του 1944 εκτελούνται από τα γερμανικά στρατεύματα κατοχής 200 κομμουνιστές στο σκοπευτήριο της Καισαριανής,

135 χρόνια μετά τα συνθήματα της εργατικής πρωτομαγιάς παραμένουν πιο επίκαιρα από ποτέ. Οι νεοφιλελεύθεροι κανίβαλοι επιτίθενται στις κατακτήσεις αιώνων, τολμώντας να αγγίξουν το οχτώωρο που κατακτήθηκε με το αίμα χιλιάδων εργαζομένων. Το νέο νομοσχέδιο Χατζηδάκη κηρύττει πόλεμο και πρέπει να απαντήσουμε. Όσο και αν προσπαθούν οι αστοί να αλλάξουν το νόημα της εργατικής πρωτομαγιάς συνδέοντας την με τον εορτασμό της άνοιξης, οι αγώνες μας πρέπει να τους το υπενθυμίζουν. Μέχρι την ανατροπή τους. Μέχρι την επιβολή του δικίου μας.